

Nr 188.

Av herr **Hansson** i Örebro, om viss ändring av 4 § lagen om semester.

Sedan semesterlagens tillkomst ha händelser inträffat som då icke kunde förutses, men vilkas verkningar göra ett tillägg i nämnda lag önskvärt. Det internationella läget har nödvändiggjort inkallelser av värnpliktiga i stor utsträckning till förstärkt försvarsberedskap.

Enligt lagens ordalydelse kvalificerar denna tjänstgöring icke till samma semesterrätt som exempelvis repetitionsövning och landstormsövning. Det måste anses berättigat, att förstärkt försvarsberedskap även får räknas som kvalifikationstid och att en ändring får retroaktiv verkan. Någon merutgift för arbetsgivaren än om arbetaren icke inkallats torde en sådan lagändring endast i sällsynta fall medföra, då ju semester ej erhålles för kortare anställningstid än 6 månader, och den vikarierande alltså ej erhåller någon semesterlön. Vid andra särskilda utskottets behandling under urtiman av lagen om förbud mot arbetstagares avskedande med anledning av värnplikts-tjänstgöring uttalade utskottet också att det vore önskvärt att det övervägdes i vad mån rätt till semester skall föreligga jämväl vid annan militärtjänstgöring än sådan, som förmäles i semesterlagen.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i § 4 i lag om semester, att som kvalifikationstid jämväl räknas den tid, arbetstagare fullgör tjänstgöring i förstärkt beredskapstjänst.

Stockholm den 23 januari 1940.

Gust. Hansson.

